

Българската компетентна институция следва незабавно да определи приложимото спрямо Вас законодателство.

След определяне на приложимото законодателство се определя и държавата-членка, която е изцяло компетентна за социалната сигурност на лицето. Това е държавата, в която следва да се превеждат задължителните осигурителни вноски и по законодателството на която се придобива право на обезщетения и помощи.

При определяне на дължимите осигурителни вноски всички дейности и доходи на лицата, осъществяващи дейност в две или повече държави-членки, се считат за реализирани на територията на компетентната държава-членка (чл. 13(5) от Регламент № 883/2004).

Следователно ако за Вас, съгласно правилата на регламента, бъде определено като приложимо законодателството на България, то дължимите осигурителни вноски от дейността Ви във всички държави-членки следва да бъдат внасяни в България, съгласно българското законодателство.

Националното законодателство на компетентната държава-членка се прилага в неговата пълност с всички произтичащи задължения, които освен превеждане на осигурителни вноски включват и задължение за подаване на данни за осигуряването лице.

Работодателите, установени на територията на друга държава, които по силата на регламента следва да изпълняват задължения по българското законодателство и за които не се извършва служебно вписване на данни в регистъра на задължените лица, получават служебен номер от НАП на основание чл. 82, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Тези работодатели могат да се договорят с лицето, за което е определено като приложимо българското законодателство, то да изпълнява от свое име задълженията на работодателя по плащането на вноски и подаване на данни във връзка с осигуряването (основание чл. 21(2) от Регламент № 987/2009).

Обръщам Ви внимание, че на основание чл. 6, ал. 11 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) осигурителните вноски за лицата, които получават доходи от дейности на различни основания по чл. 4 от КСО, се внасят върху сбора от осигурителните им доходи, но върху не повече от максималния месечен размер на осигурителния доход (за 2015 – 2600 лв.), по следния ред:

1. доходи от дейности на лицата по чл. 4, ал. 1 и 10 от КСО;

2. осигурителен доход като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски или в неперсонифицирани дружества, упражняващи свободна професия или занаятчийска дейност, регистрирани земеделски стопани и стопанопроезводители;

3. доходи за работа без трудово правоотношение.

**ЗАМЕСТИНИК-ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ:**

/Г. ДИМИТРОВА/